

NAPROSTO LHOSTEJNÉ

Rozhlasová nehra
o Heinrichu Himmlerovi

1967

Osoby

HEINRICH HIMMLER
 LORENZOVÁ
 CAPTAIN SELVESTER
 WULFF
 HRABĚ BERNADOTTE
 WALTER SCHELLENBERG
 FELIX KERSTEN
 HLAS
 CURZIO MALAPARTE
 BACH-ZELEWSKI
 ŽID
 OHLENDORF
 MLADÝ ESESÁK
 DÚSTOJNÍK
 DR. WOLFRAM SIEVERS
 SLUŽKA
 DR. ERNST SCHÄFER
 RUDOLF HÖSS

ARCHEOLOG
 DOCENT
 KURT LÜDECKE
 BRADLEY SMITH
 GEORG HALLGARTEN
 TĚLOCVIKÁŘ
 OTTO STRASSER
 SOUSED
 LÉKAŘ
 HEDWIG, sekretářka
 DIETL
 SVĚDEK
 LAGERFÜHRER
 GUDRUN HIMMLEROVÁ
 NORBERT MASUR
 SERŽANT AUSTIN
 DORIS MÄHNEROVÁ
 SBOR

Prolog

LORENZOVÁ

[oddaně] Lorenzová... Ano, slečna Lorenzová... Pan říšský vedoucí byl velmi pracovitý, strávil za psacím stolem většinu dne... Měla jsem v úřadě pana říšského vedoucího na starosti kartotéku darů. Každý dar poskytnutý panem říšským vedoucím byl registrován. Ano, aby v tom byl pořádek, aby se třeba nedalo jednomu dvakrát nebo neúměrně mnoho a podobně. U karty se shromažďovaly i děkovné dopisy. Pan říšský vedoucí je rád studoval, aby poznal charakter obdarovaného. Rukopisy i podpisy byly také podkladem pro dobrzdání grafologů. Bylo s tím hodně práce. Registrovala se služební hodnost, postavení, stranické funkce a samozřejmě číslo stranické legitimace. Ale i počet dětí, u žen dívčí jméno a bydliště, hmotné poměry a morální profil obdarovaného. Konečně bylo v kartotéce vždy také poznámenáno, jakého oslovení je třeba použít. Zdali se má tykat nebo vyklat, zdali se má psát „milý Parteidienst“ nebo prostě „Pan“. Nejčastěji se posílaly ozdobné talíře nebo svícny, SS-kalendáře nebo porcelánové figurky... Někdy se mnou pan říšský vedoucí i rozprávěl...

Čestní a slušní, věrní a kamarádští máme být k příslušníkům naší vlastní krve, a jinak k nikomu. Jak se vede Rusům a Čechům, je mi naprostě lhostejné. To, co je u jiných národů k dispozici na dobré krví našeho druhu, to si vezmeme tím, že jim — bude-li třeba — uloupíme děti a vychováme je u nás... [do ztracená]

Ano, pane říšský vedoucí.

Zjij-li jiné národy v blahobytu nebo chcipají-li, to mě zajímá jen potud, pokud je potřebujeme jako otroky pro naši kulturu. Jestli při hloubení protitankového příkopu padne vysílením deset tisíc ruských žen nebo ne, to mě zajímá jen potud, pokud bude příkop pro Německo dokončen... [do ztracená]

Ano, pane říšský vedoucí.

My Němci, kteří jediní na světě máme slušný vztah ke zvířatům, zaujmeme přece jen slušné stanovisko i k témto lidským zvířatům... Naši péči, naši povinnosti je náš národ a naše krev... Vše ostatní nám může být lhostejné... Vše ostatní je jen mýdlová pěna! Nic než mýdlová pěna... [do ztracená]

[Hudba]

SELVESTER

[ochotně] Captain Tom Selvester, bývalý velitel tábora pro civilisty číslo 31 u britské armády v Lüneburgu. 23. května 1945 odpoledne ke mně přivedli tři zajatce, kteří prý se chovali nějak podivně. Napřed vstoupil do místnosti muž, který vypadal nemocně. Na jednom oku měl černou klapku, oblečen byl do potrhané uniformy. Něco se mi nezdálo, tak jsem ostatní dva poslal ven. Ten pohublý si sundal z oka černou klapku, nasadil si brýle a řekl:

[tiše] Heinrich Himmler.

Ihned jsem přivolal další hlídku a požádal o vyslání zpravodajského důstojníka ze štábу generála Montgomeryho. Himmler měl u sebe dokumenty na jméno Heinrich Hitzinger. Našli jsme u něho malíčkovu mosaznou ampulku se skleněnou rourkou uvnitř a pak ještě jednu ampulku, ale bez skleněné rourky. Bylo mi jasné, že ji má uschovanou někde na těle. Ani při sebedůkladnější prohlídce jsme však nic nenašli. Do úst jsem se nepodíval, měli jsme s tím už své zkušenosti, to byla věc pro doktora.

[pokorně] Wilhelm Wulff, prosím, bývalý osobní astrolog pana Himmlera. Ano, astrolog. Vypracovával jsem horoskopy pro pana Himmlera před každým vážnějším rozhodnutím. Ano, většinou příznivé. Snažil jsem se pochopitelně přizpůsobit přání klienta. Také pro pana Goebbelse jsem pravidelně pracoval. Platil mi lépe nežli pan Himmler. Ten býval v peněžních věcech jaksi málo velkorysý... Ano, jsem nucen přiznat, že to poněkud ovlivňovalo vztah obou pánů. Měl jsem jistou dobu jistou moc... Kdy jsem viděl pana Himmlera naposledy? Nedlouho před kapitulací. 28. dubna 1945. Pan SS-brigadeführer Schellenberg mě vzal s sebou. Obával se jaksi, že se špatnými zprávami by nebyl vítán, a chtěl, abych pana Himmlera pomohl horoskopem uklidnit. Šlo o odmítnutí jeho návrhu západním mocnostem na separační mír a o požadavek bezpodmínečné kapitulace. Ano, uklidnění se podařilo.

[sebejistě] Hrabě Folke Bernadotte — Himmler měl malé, jemné, citlivé ruce — dobře jsem si všiml, jak je měl pěkně pěstěné, třebaže manikúra byla u pří-

[Gong]
WULFF

[Gong]
BERNADOTTE

slušníků SS zakázána. Byl nápadně zdvořilý, až to zaráželo... Za svých rozmluv se mnou projevil také slušnou dávku sentimentality — ve svém poměru k Führerovi... Nezapomenu zvláště na noc z 23. na 24. dubna, kdy jsem se sešel s Himmlerem na švédské legaci v Lübecku. Přerušil nás nálet. Šli jsme do krytu, byli tam i jiní Němci, Himmlera však nepoznali. Po náletu jsme pokračovali v rozhovoru nahoře při svíčkách.

Doznávám, že je Německo poraženo.

Vyříkl ta slova s rezignovaným gestem.

Je zcela možné, že Hitler je již mrtev. V situaci, která nyní nastala, mám volné ruce. Abych ušetřil co nejvíce možnou část Německa před ruskou invazí, jsem ochoten kapitulovat na západní frontě... Byl jsem odjakživa a vždycky zůstanu zapřísáhlým nepřítelem bolševismu. Bránil jsem se na začátku této světové války zuby nehty rusko-německému paktu. — Jste ochoten doručit sdělení tohoto druhu švédskému zahraničnímu ministru, aby mohl zpravit západní mocnosti o mé návrhu?

Podle mého názoru je naprosto nemožné kapitulovat na západní frontě a pokračovat v boji na frontě východní. Anglie a Amerika na separační úmluvu s Němcem rozhodně nepřistoupí.

Vidím, že je to nesmírně těžké. Ale chci se stůj co stůj pokusit zachránit miliony Němců před ruskou okupací.

Nebudu však ochoten předenést vaše sdělení švédskému ministru zahraničí, neslibíte-li mi, že do německé kapitulace bude zahrnuto také Dánsko a Norsko. To mohu slíbit. S podmínkou, že Dánsko a Norsko nesmějí být obsazeny ruskými oddíly.

Co hodláte udělat, dostanete-li na svou nabídku zamítavou odpověď? V tom případě převezmu velení jednoho praporu na východní frontě a padnu v boji.

Vše jsme za svitu svíček pečlivě zformulovali. Pak jsem odjel. Schellenberg mi později řekl, že Himmler strávil den úvahami o tom, zdali by měl Eisenhowerovi podat ruku nebo zdali by stačil formální úklon.

[Gong]
SCHELLENBERG

[horlivě] Walter Schellenberg, bývalý SS-brigadeführer, kdysi nejmladší

generál SS, od roku 1940 šéf politického oddělení německé zpravodajské služby, od roku 1944 šéf celé německé zpravodajské organizace. Nejsem vůják. Jsem vzděláním právník. Energicky a cílevědomě jsem od počátku — a zvláště od roku 1942 — usiloval o změnu německé politiky, zejména zahraniční. Snažil jsem se zabraňovat bestiálnostem gestapa. Mými nejenergičtějšími a nejnebezpečnějšími nepřáteli byli Bormann a Kaltenbrunner. Byl jsem přesvědčen, že Německo se musí snažit dostat se nějakým způsobem z války se západními mocnostmi. Zajisté, hovořím k věci, bylo to nutné předeslat. Vedoucí vrstva režimu byla naprosto zkorumpovaná. Jedinou výjimkou byl Himmler. Jedině on mohl podle mého mínění organizovat protiváhu proti Hitlerovi a ostatním. V tomto duchu jsem se snažil přiblížit se mu a získat na něho takový vliv, aby jeho síly byly obráceny směrem mého usilování. Od počátku března 1945 se mezi Himmlerem a mnou denně rozvíjel zápas v přetahování... Když seděl proti člověku s nehybnou tváří a klepal tužkou do stolu, měl člověk pocit, že sedí proti svému učiteli, který přemýšlí, jakou mu dá známku. Však také své okoli známkoval... Za těchto našich rozmluv se Himmler často přede mnou zmiňoval o Hitlerově zdravotním stavu: podle něho se každým dnem zhoršoval. Na otázku, jak je tedy možné, že Hitler má dosud tak velký vliv, odpověděl mi Himmler, že Hitlerova energie je stále nezlomená. 21. dubna, když hrabě Bernadotte odletěl s Himmlerovou nabídkou na separační mír do Švédská, mi Himmler náhle řekl:

Hodlá založit novou stranu. Bude se jmenovat STRANA NÁRODNÍ JEDNOTY. Ta vystřídá NSDAP. A sestavím novou vládu.

[samolibě] Medicinální rada Felix Kersten, Himmlerův — řekněme — masér. Říkalo se, že mám zlaté ruce, magické ruce. Čínský lékař Ko prohlásil, že můj hmat hraničí se zázrakem. Jenom já jsem byl s to zbavit Himmlera jeho žaludečních křečí. Věděl jsem, že ho nevyléčím, neboť křeče byly neurotického původu, ale dočasně to pomohlo vždycky. Pacient zbavený náhle bolesti má potřebu vymluvit se, vyzpovídat se tomu, kdo mu pomohl. Tak i Himmler. Aniž jsem věděl jak, stal jsem se z maséra zpovědníkem.

[naříkavě] Nic neříkejte, já vím, také bych rád byl ušlechtilým člověkem. Ale

HIMMLER
[Gong]
KERSTEN

HIMMLER

KERSTEN

HLAS

KERSTEN

HIMMLER

[Gong]

vy nevíte, s jakou tvrdostí mě k tomu Vůdce přinutil. Každé své nařízení in puncto Židů jsem musil v kopii a mezi čtyřma očima předložit Vůdci. Ke všemu měl poznámky a vytýkal mi vždycky, že má opatření jsou slabá a nedůrazná. Když jsem musil řečnit, a řečnil jsem vždycky nerad, poslouchal Vůdce moje projevy vždycky dodatečně na gramofonových deskách. Neumíte si představit, kolikrát jsem dostal nos a kolik ironických poznámk jsem musil vyslechnout. 20. července 1944 po obědě mě probudil hřmot. Co je?

Atentát na Vůdce, atentát na Vůdce, ale Vůdce žije. Běžím k Himmlerovu baráku. Řetěz hlídek je zdvojen. Musím ukázat průkaz, pouštěj mě dál. Himmler stojí u stolu ve své pracovně a přerovnává papíry. — Co se děje?

Pumový atentát na Vůdce! Prozřetelnost ho však zachránila. Podrobnosti jsou známy? Nějaký plukovník wehrmachtu to nejspíš udělal. Však já tu reakcionářskou líheň vyberu! Vůdce mi rozkázal, abych zatkli dva tisíce zrádců! A koho tedy chcete zatknutou?

Zločinců. A kdo jsou ti zločinci? Musím je lapit. Zradili velkoněmecké poslání a Vůdce, musím jim přerazit páteř, aby nikdo z nich už nevstal. *[klidně, zvolna]* Chytnete falešné, pane říšský vedoucí. Bylo by lépe, kdyby se atentát byl podařil.

[Pomlka] Co to říkáte, Kerstene? Opravdu si to myslíte? *[tiše]* Ano.

Pro boha svatého, to si nesmíte myslet! Ani já si to nesmím myslet. Nic jsem neslyšel. Kerstene, prozřetelnost nám zachránila Vůdce a dějiny jednou řeknou, že věrný paladin Himmler bojoval až doposledka za svého Vůdce, za největšího člověka, za největší mozek na světě, za Adolfa Hitlera. Ted zvítězíme. Prozřetelnost nám dala znamení. Vůdce žije, je nezranitelný. Letím ihned do Berlína, abych provedl Vůdcův rozkaz. Čekejte, až vás zavolám!

[vypravěčsky] Malaparte, Curzio Malaparte, spisovatel. Italský spisovatel... Bylo to ve Finsku, roku 1942 v hale hotelu. Na prahu zdviže stál člověk v hitlerovské uniformě. Byl prostřední postavy a podobal se Stravinskému: muž s mongolskými licem, vyčnívajícími lícními kostmi a krátkozrakýma rybíma očima. Bělaly se za tlustými skly jako za sklem akvária. Ten muž měl zvláštní tvář s krutým, neurčitým výrazem. Najednou zasunul mříž zdviže a chystal se stisknout knoflík. Prodral jsem se skupinkou důstojníků, otevřel mříž a skočil do zdviže, dříve než mě mohli důstojníci zadržet. Ten člověk v hitlerovské uniformě učinil pohyb, jako by mě chtěl odstrčit. Také jsem do něho strčil, celý udivený, zasunul mříž a zmáčkl knoflík. A tak jsem se octl v té železné kleci tváří v tváři Himmlerovi. Díval se na mě překvapeně, skoro podrážděně. Byl bledý a neklidný. Uchýlil se do kouta klece, natáhl ruce před sebe, jako by chtěl čelit nějakému nenadálému útoku, a upřen se na mne odtamtud díval těma svýma rybíma očima. Pozoroval jsem ho s úžasem. Zasklenými otvory zdviže jsem zahlédl několik důstojníků a gestapáků, jak se ženou po schodech nahoru. —

Promiňte, prosím, že jsem stiskl knoflík a nezeptal se, v kterém poschodi vystupujete.

[ulehčeně] Ve třetím.

Já také ve třetím. — Prosím, račte vystoupit napřed.

[nervózně] Prosím, jen račte vy.

Prosím, prosím...

[nervózněji] Prosím, prosím...

Tak jsem vyšel ze zdviže první já. Důstojníci a gestapáci se ohromeně dívali.

Kersten. 26. dubna 1942 prohlásil Hitler v říšském sněmu: „Neustanu, dokud každý Němc neuzná, že je hanbou být právníkem.“ Stejně fanaticky nenáviděl právníky i Himmler.

Jsou to zákonem uznaní zloději, podvodníci a vykořistovatelé... Povolání advokátů je asociální a bude po válce zakázáno.

V moderním státě však je třeba právníků alespoň jako soudců...

Po válce dokážu, jak dobře lze vyjít bez soudců. Nejlepší a nejpoctivější muži

HIMMLER
MALAPARTE
HIMMLER
MALAPARTE
HIMMLER
MALAPARTE
[Gong]
KERSTEN

HIMMLER
KERSTEN
HIMMLER

z jednotlivých stavů nahradí soudce. Kde právo vypoví, tam rozhodnou podle germánského právního cítiení...

[Gong]
BACH-ZELEWSKI

[Gong]
ŽID

[Gong]
KERSTEN

HIMMLER

KERSTEN

[Gong]
OHLENDORF

[Gong]
KERSTEN

[stroze] SS-obergruppenführer von dem Bach-Zelewski. Byl jsem v srpnu 1941 v Minsku svědkem popravy jednoho sta zajatců. Podle přímého rozkazu Himmlerova, který byl popravě přítomen. Při každé salvě se chvěl od hlavy k patě. Zavrávoral, zdálo se mi, že skoro omldívá. Když se pak nezkušeným katům nepodařilo hned usmrtit dvě Židovky, Himmler dostal úplný záchvat, úplnou křeč. Řval, že popraví četa špatně střílí, že je nutno vymyslit humánnější metody likvidace. Záhy pak poručil usmrcovat ženy a děti v nákladních autech plynem.

Jsem brusič diamantů. Jako Žid už jsem byl určen do plynu. Náhle mě vyzvali. Řekli mi, že na osobní zákrok Himmlerův jsem přidělen do dílny, kde se vyráběly rytířské kříže. Rytířské kříže s diamanty. Přežil jsem to.

Kersten. Hitlerova politická víra měla převzít funkci náboženské víry, víra v Hitlera měla nahradit náboženství vůbec. Jednou mi ukázal Himmler obsáhlý rukopis.

To je nacionálněsocialistická bible. Je v ní nových deset přikázání a německá mravouka. Hitler je tam nazýván „Bohem všech Germánu“. Na tuto knihu budou SS přisahat.

Kniha se nakonec nedostala na knižní trh, přestože už byla vydána. Nacisté se přece jenom zalekli předpokládaného světového mínění.

[zklamaně] Ohlendorf, SS-obergruppenführer, bývalý vedoucí v reichssicherheitshauptamtu. Říšský vedoucí si přál vnitřní zpravodajskou službu, která by předkládala jen optimistické, radostné zprávy. A to nebylo možné. Hitler nevyžadoval vnitropolitické přehledy a Himmler měl strach předkládat mu máhlášení o reakcích na určitá Vůdcova opatření. Bormann tomu také ze všech sil bránil. A tak jsem pracoval většinou pro Himmlerův koš na papír.

Kersten. Jednou řekl Himmler, když přede mnou ležel nahý:

/208/

HIMMLER
KERSTEN
HIMMLER
KERSTEN
HIMMLER

Hovořili jsme s Vůdcem o takzvaných věčných nespokojencích.
O Němcích?

Ano, o Němcích. Budou bez milosti vymýceni.
Ale to se týká přece milionů lidí.

Vůdce stojí na stanovisku, že je nejlepší, když my, nacionální socialisté, vyříz-neme tento hnusavý vřed z těla národa, byť by mělo pojít deset milionů bídňých německých kreatur. Ostatně neuškodí pustit žilou, mládež jde s námi, nové zákony o manželství se už postarájí o dorost a osvětová práce strany to dilo dokoná. Toto přetvoření lidského materiálu potrvá podle Vůdce deset let.

Himmler měl vůbec rád velkorysé úvahy, „dějinné perspektivy“. Evropou mohou vládnout bud' Germáni, nebo Slované. Naše opatření nejsou ani tak originální. Veliký stát vytvořili více či méně s použitím násilí před námi už mnozí jiní národové, především Angličani a Američané. Ani přestěhování celých národů není nic nového. To dělal Karel Veliký se Sasy a Franky, Angličané s Iry, Španělé s Maury. Evakuaci celých národů na onen svět nám příkladně předvedli Američané s Indiány. My jsme originální v jediném bodě: naše opatření vyplývají z určité ideje. Chceme realizovat sociální ideu na germánském podkladě. Zničení našich nepřátel rovná se odvšivení. Zbavit se vši není otázka ideologie, je to věc čistoty. Brzy budeme odvšiveni.

Dovídaje se takové věci, pouštěl jsem se poznáhlou do boje s Himmlerem, který byl stále závislejší na mých masážích. Ve chvílích ulehčení byl nejpo-volnější. A tehdy jsem od něho „kupoval duše“. Jistě, zprvu to byli jen jedinci, prvního jsem vytáhl z koncentračního tábora v srpnu 1940. Ale brzy jsem si osvojil techniku jak se Himmlerovi vlichotit, jak se na správném místě do-tknout jeho ještěnosti. Navíc bylo nutno zásadní příslib Himmlerův u podře-nějších složek hlídat a popohánět — hlavně pomocí úplatků a úsluh. Přesto jsem postupně, zvláště když se situace na frontách zhoršovala, už nepomáhal na svobodu jen jedincům, nýbrž desítkám a stovkám lidí.

Kersten zachraňuje svými masážemi lidi, každým hmatem jednoho člověka.
Řekl jednou Himmler.

KERSTEN
HIMMLER

KERSTEN

HIMMLER
KERSTEN
[Gong]

MLADÝ ESESÁK

[srdceň] Byl jsem příslušníkem SS a dostal jsem rytířský kříž. Sám říšský

/209/

[Gong]
KERSTEN
HIMMLER

vedoucí mě přijal. Aniž jsem co tušil, dal telefonicky zavolat mou matku a sotva jsem k němu vešel, předal mi sluchátko. Byla to krásná a nečekaná pozornost.

A vaše plány „po konečném vítězství“, pane říšský vedoucí?

Angličani budou přestěhováni do baltických států. Češi, pokud by osvědčili dobrou rasu a dobrou vůli, budou germanizováni. Rasově méněcennější nebo nepřátelsky založení (zvláště intelektuálové) budou zlikvidováni nebo sterilizo-vání. Na východě je pro ně sdostatek prostoru i práce. — Burgundsko bude odtrženo od Francie a bude z něho vybudován pod mým vedením stát plavovla-sých, modrookých, pranordických lidí. Tento stát bude mít samozřejmě přístup k Středozemnímu moři i ke Kanálu. —

Pokud jde o východ, vznikne tam polovojenská zóna s takzvanými brannými vesnicemi, kam budou z Německa přesídleny rolnické rodiny. Každá rodina musí mít minimálně pět dětí. Obyvatelstvo východu, pokud bude zachováno — podlidé budou zlikvidováni —, musí se rozšířit do nesčetných skupinek, v nichž by nikdy nemohlo ožít národní sebevědomí. Na školách, jež musí být nanejvýš čtyřtřídní, naučí se děti počítat do pěti set, podepsat se a vstípi si, že „božským přikázáním je být poslušen Němců, být plný a hodný“. Není žádou-cí, aby se naučili číst. Provedou-li se důsledně tato opatření, bude do deseti let například z obyvatelstva Polska méněcenná vrstva, vhodná k pracím na silnici a v lomech... Že je to tvrdé? Všichni novátoři dějin byli tvrdí. Evropa se stala dekadentní. Kdo ji chce přetvořit, musí umět být tvrdý.

[Gong]
DŮSTOJNÍK

[diskrétne] Byl jsem jako důstojník generálního štábů na delším školení. Přijel tam říšský vedoucí SS a zjistil, že naše ženy nemají možnost, aby tam byly s námi. Ačkoliv bylo velmi obtížné sehnat pro ně ubytování, prosadil to, podo-týkaje, že je nutno respektovat citový život ženy.

[Gong]
KERSTEN
HIMMLER

A co rasa, láска, manželství, pane říšský vedoucí? Méněcenné národy budou naši privilegované nordické rase sloužit, nebo si zaslou-ží likvidaci. Panská rasa bude pěstována chovem. Tomu budou sloužit takzva-né vznešené ženy, které projdou „školami moudrosti a kultury“. Předpokladem

přijetí — kromě absolutní politické spolehlivosti a naprosté oddanosti nacionálněsocialistickému světovému názoru — budou vysoké duševní vlohy, dokonalý půvab a tělesná uzpůsobenost, jakož i vysloveně germánský vzhled. Tmavé ženy, i když budou mít vynikající duchovní vlohy a tělesné vlastnosti, nesmějí tuto vysokou školu navštěvovat. Musíme už jednou začít důsledně! Tyto vzněně ženy po složených zkouškách nebudou smět samostatně volit své partnery, budou však mít právo odmítnout přiděleného partnera. Sporné případy rozhodnu osobně a neodvolatelně jedině já. Přednost budou mít samozřejmě vysokí straničtí funkcionáři, jimž bude povolena bigamie. Pokud pak jde o všechny německé ženy, dovrší-li třicátý rok a nebudou vdané, mají povinnost věnovat národu alespoň jedno dítě. Instituce zvaná ŽIVOTAZDROJ přidělí takovým ženám rasově nesporné muže, takzvané pomocníky početí. Vše bude státem financováno, pro svobodné matky budou zřízeny zvláštní domovy. Po konečném vítězství se také zřídí takzvané ČESTNÉ DOMY LÁSKY, kde nejlepší a nejkrásnější německé ženy se s nejlepšími a nejstatečnějšími německými muži budou oddávat milostnému aktu. Následky z toho vzniklé převezme stát. Tak dostaneme miliony lidí, kteří by se jinak nikdy nebyli narodili.

[Gong]
KERSTEN

Kersten. — Roku 1941 mi dal Himmlerův osobní referent přečíst Hitlerův rozkaz Himmlerovi, aby zařídil násilné přestěhování tří milionů nespolehlivých Holanďanů na východ, do Polska. Rozkaz měl být proklamován v den Hitlerových narozenin. Dal jsem se do práce. Především jsem snášel Himmlerovi argumenty dokazující, že přestěhování tak velkého počtu lidí v tak krátké době je neproveditelné a že by se mělo odložit „až po válce“. S tím jsem příliš neuspěl. Začal jsem jinudy. Přesvědčoval jsem Himmlera, že jeho zdravotní stav je nyní příliš špatný na organizování tak složité transakce. A tento argument se u hypochondrického Himmlera ujal. K akci nedošlo. Koncem války Himmler litoval, že podlehl mým radám. Trpěl totiž podivnou představou, že Holanďané by byli při ústupu německé armády bojovali s Němci proti Rusům.

[Hudba]

KERSTEN

Kersten. — Vyprávěl jsem jednou Himmlerovi, že si nikde tak neodpočinu jako na lovu. Ano, ten pobyt v lese, to je jistě na tom nejkrásnější, odpověděl Himmler, ale...

HIMMLER

Jak jen můžete zákeřně střílet na ta ubohá zvířata, která se nic netušíce pasou někde na kraji lesa, nevinná, bezbranná? Tomu nerozumím. Správně nazíráno, je to vlastně ryzí vražda. To jen ten urozený pes Göring se v tom vyžívá...

KERSTEN

A když jsem Himmlerovi jednou řekl, že podle jedné knihy buddhističtí mniši, když jdou večer lesem, mají u sebe zvoneček, aby je zvířata už zdálky slyšela a vyhnula se jim, byl Himmler okouzlen.

HIMMLER

To je opravdu překrásné... Je přímo hanebné, jak u nás rozdupáváme kdejakého hlemždě. Po válce musí být německé děti systematicky vychovávány k lásce ke zvířatům. Budu osobně dozírat na to, aby se SPOLKU PRO OCHRANU ZVÍŘAT dostalo co největší podpory, oficiální podpory, policejních pravomocí, budu osobně dozírat... [do ztracená]

[Gong]
SIEVERS

[váhavě] Doktor Wolfram Sievers. — Byl jsem přednostou vědeckého ústavu AHNENERBE, zřízeného Heinrichem Himmlerem. AHNENERBE znamená dědictví předků. Zkoumali a dokumentovali jsme vše, co souvisí s původem árijských. V laboratořích se dály pokusy o izolování čisté árijské krve. Ne, úspěšné nebyly. Náš ústav byl financován takzvaným kroužkem přátel říšského vedoucího SS. Byla to skupina mysticky založených finančníků, členy se stávali tak, že upsali pro náš ústav například milion marek. Vybudovali jsme zvláště velikou sbírku lebek. Himmler uvítal válku s Ruskem mimo jiné i proto, že tím získal možnost obohatit naše sbírky lebkami takzvaného lidského typu židovsko-bolševických komisařů, jak mohu písemně doložit. Ty dosud u nás nebyly zastoupeny. Přímo od pana říšského vedoucího pak vyšel i podrobný příkaz, zajišťující, aby komisaři byli zabíjeni bez poškození lebky.

[Gong]
SLUŽKA

[dojatě] Byla jsem dvacet let služkou v domě rodičů pana Himmlera. Navštívila jsem ho v letech 1940-1941.

[Gong]
SCHÄFER

vil mě jednou ve starobinci — osobně! — a přivezl mi celý koš darů, které, jak říkal, sám vybral.

[Gong]
HÖSS

[naučeně] Doktor Ernst Schäfer. — Procestoval jsem Tibet. Pan říšský vedoucí mě pak pověřil úkolem vypěstovat zvláštní druh takzvaných „mrazuvzdorných stepních koní“. V rakouských Alpách byl kvůli tomu zřízen speciálně vybavený hřebčinec. Až hluboko do Sibiře měli proniknout příslušníci SS a vybudovat tam pevné obranné hrady, v nichž by žili jako staří němečtí řádoví rytíři podle přísných vojenských zvyklostí a vládli nad porobenými otroky. Měli žít přirozeným přírodním životem a onen „mrazuvzdorný stepní kůň“ by jim poskytoval téměř vše: jezdili by na něm, táhli by jejich vozy, dojili by jej, z mléka by vyráběli máslo a sýr a jedli by jeho maso.

HIMMLER
HÖSS
HIMMLER
HÖSS

[suše] Rudolf Höss. — Jak jsem se dostal v čelo koncentračních táborů? V roce 1934 jsem se zúčastnil schůze předáků strany a SS. Odvedli mě pak za říšským vedoucím. Stál za docela prázdným stolem a upřeně hleděl na určitý bod nad mou hlavou. Jeho tvář byla naprostě bezvýrazná.

Oberscharführer Höss?
Ano, pane říšský vedoucí.
Pomohl jste nám při likvidaci Kadowa?
Ano, pane říšský vedoucí.
Odpýkal jste si za to pět let vězení?
Ano, pane říšský vedoucí.

A předtím jste byl v Turecku?
Ano, pane říšský vedoucí.
Jako poddůstojník?
Ano, pane říšský vedoucí.
Jste sirotek?

Ano, pane říšský vedoucí.
[Pomlka]
Setkal jsem se s vámi už před dvěma lety na statku plukovníka von Jeseritz?
Ano, pane říšský vedoucí.
[Pomlka]

HIMMLER
HÖSS
HIMMLER
HÖSS
HIMMLER
HÖSS
HIMMLER
HÖSS
HIMMLER
HÖSS
HIMMLER
HÖSS
HIMMLER

[vybafne] A já jsem vám už jednou položil všechny ty otázky?

[koktavě] Ano, pane říšský vedoucí.

A vy jste se domníval, že už si na to nezpomínám.

Ano, pane říšský vedoucí.

Mýlil jste se.

Mýlil jsem se, pane říšský vedoucí.

[mírně] Voják nemá nikdy pochybovat o svém představeném.

Ne, pane říšský vedoucí.

Už se to nestane.

Ne, pane říšský vedoucí.

Proto o tom už nebudeme mluvit.

[Pomlka]

[Dále netečně, jako by četl] Oberscharführere, vaše činnost v řadách SS mi poskytla příležitost vytvořit si o vás mínění. Mé mínění je příznivé. Jste klidný a skromný, jste spolehlivý. Necete se dopředu, ale necháváte za sebe mluvit výsledky své práce. Posloucháte na slovo a v mezích, jež jsou vám poskytnuty, jste schopen provést iniciativu i organizační schopnosti. Vysoce jsem v tomto směru ocenil materiál, který jste mi poslal o svých lidech. Svědčí o skutečně německé důkladnosti.

[Pomlka]

Vaši obzvláště silnou stránkou je praxe.

[Pomlka]

Strana vytváří v různých částech Německa koncentrační tábory. Chci vám pro začátek svěřit koncentrační tábor... [do ztracená]

[Gong]
ARCHEOLOG

[pokorně] Jsem archeolog. — Pan říšský vedoucí věnoval od začátku trvalou pozornost germánské prehistorii a vykopávkám. Hned po roce 1933 jsme s nimi například začali ve východním Prusku. Pan říšský vedoucí chtěl dokázat, že tam sídlili příslušníci nordické rasy už dávno před příchodem německých řádových rytířů. Kopali jsme po celé Evropě. Ne, když jsme nenašli žádné důkazy, nemohli jsme si dovolit předstoupit s prázdnou před pana říšského vedoucího. Vždyť už jen co peněz ty akce stály! Ano, podstrčili jsme tedy jiné lebky.

[Gong]

[*s gustem*] Byl jsem jedním z docentů tělesné výchovy, které si pan říšský vedoucí zvával do malé tělocvičny ve svém sídle. Ano, každý, i ten nejvyšší příslušník SS musí získat takzvaný německý sportovní odznak. To byl předpis. Když se časy, výška a výkony pana říšského vedoucího, navzdory usilovnému cvičení, nikaj nezvyšovaly a nebylo naděje, že by kdy byl odznaku dosáhl, rozhodli jsme se my, kteří jsme měli na zkoušku dozírat, použít lsti. Začali jsme časy pozvolna snižovat a míry tajně zvyšovat. A když konečně nadešel obávaný den zkoušky, pan říšský vedoucí obstál a stal se držitelem sportovního odznaku. Vypadal jako chválený školák, nejštastnější úsměv se rozléval po jeho tváři.

[*Gong*
LÜDECKE

HIMMLER

[*Gong*
SMITH

HIMMLER

SMITH

HIMMLER
SMITH

Lüdecke. Býval jsem zpočátku přívržencem Hitlerovým. Ale brzy jsem toho nechal a ujel do Ameriky. Himmler mi v roce 1925 napsal:
Již nějakou dobu se zabývám projektem uveřejnit jména všech Židů, jakož i křesťanských židovských přátel, kteří bydlí v Dolním Bavorsku. Nežli však podniknu takový krok, rád bych slyšel vaše mínění a zjistil, zdali myslíte, že takové opatření má vyhledy a je uskutečnitelné. Byl bych vám velmi zavázán, kdybyste mi co nejdříve mohl sdělit své mínění, které pro mne — díky vaší velké zkušenosti v židovské otázce a vaším znalostem antisemitského boje v celém světě — bude závazné.

[*objektivně*] Bradley Smith, historik. — Ze studia Himmlerových deníků plyne, že do kostela chodil pravidelně do svých čtyřadvaceti let. Jeho snem bylo vstoupit do armády.

Lidé mě považují za veselého zábavného chlapíka, který se o všechno postará. Však už to Heini zařídí...
Mezi studenty se snažil být oblíbeným, ale marně. Jeho formální způsoby a slabá tělesná konstituce, která mu zabránila pít pivo, protože si jím vždycky pokazil žaludek — to byl pro spolužáky spíš důvod k výsměchu. Ve dvaadvaceti je šokován, že tříleté děvčátko smělo před ním pobíhat nahé.
Nepovažuji to za správné ve věku tří let, kdy se má dětem vštěpovat stud. V jednadvaceti lituje...

SMITH

HIMMLER
SMITH

[*Gong*
HALLGARTEN

TĚLOCVIKÁŘ
HIMMLER
HALLGARTEN

[*Hudba*

Dosud jsem si, bohužel, neosvojil vznešenou jistotu vystupování. Tak rád bych...

Vždycky pečlivě zaznamenává, kdy se holil, kdy si nechal stříhat vlasy a kdy se kupoval. První deníkový záznam Himmlerův je z 22. července 1910, záznam desítiletého:

Koupal se. Třinácté výročí svatby mých milých rodičů. A tak to jde dál. Koupání, procházky, uvážlivý respekt vůči dospělým, kteří jsou vždycky uváděni s tituly.

[*věcně*] Georg Hallgarten, historik, Himmlerův spolužák z gymnázia v Mnichově. Vybaví se mi nevykole sýrovitá tvář a neohrabané tělo, krátké přistřížené vlasy, zlaté brýle na nose a úsměv, ano, úsměv, napůl rozpačitý, napůl zlomyslný. Byl to vzorný žák, šplhou, jeho otec byl profesor. Doma byl Heinrich vychováván přísně katolicky. Večer co večer se modlil před soškou Krista, vyřezanou ze slonoviny. Jediný předmět, v němž žák Himmler byl hluboko podprůměrem, byl tělocvik. Vidím ho dodnes, jak visí za obtloustlé levé koleno na hrazdě a druhou nohou bezmocně kláti. A když ho tělocvikář konečně postrčil nahoru, držel se tam zcela zchvácen a shližel na chichtající se spolužáky se zlobou i ponížením v krátkozrakých očích.

Čím chcete být, Himmlere?

[*v slzách*] Námořním důstojníkem, prosím.

Velice jsme se chechtali.

HALLGARTEN

[*promyšleně*] Můj spolužák Himmler byl velmi ctižádostivý a v tom byl věrný synem svého otce, pana profesora, jenž byl ve své snaze po společenském uplatnění téměř směšnou postavou. Byl domácím učitelem bavorského prince Heinricha, jenž se pak také stal kmotrem Heinricha Himmlera. V deseti letech mladý Himmler už dokonce ovládal germánskou mytologii. Doma dlouho vyseďával ve zvláštním pokoji, jemuž říkal „pokoj předků“. Tam byly nejrůznější rodinné relikvie a tam Himmler dlouho studovával rodokmen své rodiny. Jak víme, později pak vyžadoval, aby každý příslušník SS prokázal svůj rodokmen až do roku 1750, ne-li dokonce 1648.

[*Gong*
STRASSER

Strasser. — Himmler nám byl v počátcích budování nacionálněsocialistické strany jistě užitečný. Měl motorku a byl naplněn horoucí ctižádostí stát se vojákem. Neměl žurnalistický talent jako Goebbels, ale vydržel sedět za stolem a svědomitě vykonávat každodenní práci.

[*Gong*
HIMMLER
KERSTEN

Král Jindřich by v takovém případě byl jednal následovně... To bylo jedno z nejběžnějších Himmlerových rčení. — Jednou se rozprádlo takovýto rozhovor:

HIMMLER

V polospánku se mi často zjevuje král Jindřich Ptáčník a udílí mi cenné rady. Vůdci Adolfa Hitlerovi se dokonce třikrát zjevil Džingischán. Tomu nerozumím, pane říšský vedoucí, vždyť Džingischán byl Mongol. Jak to smíříte s teorií čisté rasy?

KERSTEN

Nikoli, to není pravda, takhle zfalšovala historii katolická církev. Džingischán bylo germánské knížecí dítě, které v raném děství uloupily mongolské hordy, vychovaly je u mongolského knížecího dvora, a když projevil moudrost, odvahu a šikovnost, jmenovaly ho svým vůdcem.

HIMMLER

Himmler věřil v převtělování duší a sám se považoval za reinkarnaci saského knížete a pak krále Jindřicha, zvaného Jindřich Ptáčník. Jindřich táhl do války proti východu, proti Slovanům a Maďarům a odvážil se dokonce postavit se na odpor Svaté říše římské a nechal se dokonce korunovat za císaře bez církve...

KERSTEN

HIMMLER

[*Gong*

SOUSED

... řečnil Himmler, když kladal v Quedlinburgu věnec na hrobku krále Jindřicha.

[*důležité*] Byl jsem sousedem pana Himmlera v době, kdy vystudoval vysokou školu zemědělskou a chemii a přivyklával si také prodejem umělých hnojiv. Pěstoval na své skromné drůbeží farmě slepice a dělal pokusy s jejich křížením. Byl to hotový vědec. Jeho specialitou byly také léčivé bylinky. Zajímal se o ně už od dětství a měl jich na zahrádce plno.

[*Gong*

LÉKAŘ

[*neosobně*] Jsem — byl jsem lékař. Podílel jsem se — pasivně — na pokusech s lidmi, které se prováděly na Himmlerovo nařízení v některých koncentračních táborech v letech 1941 až 1944. Himmler velmi uvítal možnost velkorysného experimentování s lidmi a stále nás podněcoval k horlivější činnosti v tomto smyslu. Zprvu to byly pokusy s lidmi za nízkého tlaku, jak je tomu ve velkých výškách. Chování vězňů za těchto podmínek se filmovalo. Z dvou set mužů, kteří se podrobili tomuto experimentu, jich osmdesát zemřelo. Himmler projevil velký zájem.

HIMMLER

Takové pokusy s odsouzení k smrti nechť se opakují... Zvlášť se má zkoumat, zdali je možno lidi po takovém pokusu opět přivést k životu. V kladném případě by samozřejmě byli vězňové omilostněni a rozsudek smrti by jim byl změněn v doživotní žalář.

LÉKAŘ

Odborníci pak shledali tyto pokusy diletaantskými a náš zájem se převedl k otázce zmrzování lidí. Nořili jsme vězně do vody blížící se bodu mrazu a ponechávali jsme je tam i několik hodin. Potom jsme je vytáhli a položili k nim prostitutky z koncentračního tábora v Ravensbrücku. Zkoušelo se, zdali a jak zmrzlení muži zareagují na takzvané animální teplo s vyhlídkou na pohlavní styk. Himmler přijel 13. listopadu 1942 do Dachau, aby osobně zkontroloval stav bádání. Doktor Rascher, který vedl tento výzkum, upozornil Himmlera na to, že pokusné objekty při zmrzování strašlivě řvou, a navrhl, aby se pokusy přeložily do Osvětimi, kde je víc místa a práce nevzbudí taklik pozornosti. Záhosti nebylo vyhověno. Himmler také přímo odpověděl těm, kdo jeho pokusnictví kritizovali:

HIMMLER

Lidé, kteří ještě dnes takové pokusy s lidmi odmítají, jsou zrádci. Bez ostychu budu jména těchto pánu na příslušných místech jmenovat.

/218/ LÉKAŘ

Zároveň se hledaly metody masové sterilizace. Napřed se to zkoušelo s drogami, potom s takzvanou rentgenovou kastrací, která se dokonce měla provádět tak, aby si vězní ničeho nevšimli. Lidští pokusní králičí si však odnesli četné popáleniny. Dály se i pokusy přivodit ženám umělá zánět dělohy a tak dál.

[Gong]
HEDWIG

Hedwig. Byla jsem u něho napřed sekretářkou. Máme s ním dvě nemanželské děti, narodily se 1942 a 1944. Byl ke mně velice hodný. Ne. Znovu jsem se vdala. Nic s tím nechci mít.

[Gong]
KERSTEN

protože nejvyšší nacističtí hodnostáři se nenáviděli a vedli mezi sebou neustálý boj, bylo snadné poštovat jednoho proti druhému. Takovými primitivními způsoby se dalo někdy zachránit spoustě lidí život. Otázka následovnictví po Hitlerovi se stále vznášela nad okruhem mužů kolem diktátora. Himmler nejednou zdáleně naznačil, že je povolanější nežli dávno předurčený, ale do nemilosti se osunující Göring. Na druhé straně však právě Hitler, jenž se stále považoval za lovčka uměleckého, prohlásil, že Himmler je pro eventuální následovnictví mimo muzický". Himmler byl velmi šetrný a rozhodně svého vůdčího postavení nezneužíval k obohacení, jako třeba Göring. Jednou jsem mu ze Švédského řívezl laciné hodinky. Mohl mi na ně dát jen zálohу paděsáti marek. Zbytek mi platil teprve příštího prvního. Jednou jsem Himmlera masíroval, když zazvonil telefon. Vzal jsem sluchátko, u aparátu byl Hitler. Odevzdal jsem sluchátko immlerovi. Uchopil sluchátko, postavil se do pozoru, sklapl paty a poslouchal. Dých domluvili, obrátil se na mne Himmler rozzářen: "Sí, s kým jste mluvil? Slyšel jste hlas Vůdcův! Jaké to štěstí pro vás! Napište ihned své paní! Bude mít radost, že jste měl tak jedinečnou možnost!"

HIMMLER

[Gong]
MALAPARTE

DIETI.

álibněj Malaparte, Curzio Malaparte ještě jednou. Bylo to opět ve Finsku červenci 1942. Vstoupili jsme s generálem Dietlem do sauny. Na lavicích, stavených jedna nad druhou jako police, sedí nebo leží asi deset nahých mužů, lých, měkkých, splasklých, bezbranných, jako uondané mrtvoly. Generál etl zdvihl ruku a zařval: „Herr Hitler!“

/219/ SBOR
MALAPARTE

Heil Hitler!...
...zaskuhrali nazí muži, zdvihajíce pracně ruce ozbrojené březovými metlami. Mezi těmi nahými muži seděl člověk, kterého jako bych poznával. Pot se mu řinul po tváři s vyčnělými lícenimi kostmi. Krátkozraké oči zbavené brýlí svítily bělavě, mile, jako oči ryby. Ruce měl položeny na kolenou, seděl tu jako potrestaný žáček. Dětský pupek na stařeckém bříše. Neviděl jsem nikdy břicho tak nahé, tak růžové. Tak měkké, že měl člověk chuť zkusit je vidličkou. Velké kapky potu klouzaly po prsou a po bříše a hromadily se na ohanbě jako rosa na keři. Pod ohanbím visela dvě vajíčka, mrňavá, měkká, skrytá v pytlíčku ze zavalné kůže, zmuchlaném jako papírový sáček: zdálo se, že muž je hrudý na ta dvě vajíčka jako Herkules na svou mužnost. Ten člověk se strašně potil, měli jsme pocit, že nám tu před očima roztaje. Při tom Heil Hitler muž vstal: byl to Himmler. Stál tu před námi sklesle (měl ploché nohy s podivně zdviženými palci), krátké paže mu visely ochable podél těla. Z konečků prstů mu tryskaly potůčky potu jako prameny. Z ohanbí mu rovněž tryskal proud vody. Kolem splaských prsů mu rostly dva huňaté věnečky, dvě aureoly z plavých chlupů. Z bradavek mu tryskal pot jako mléko. Zdvihl ruku a chtěl promluvit, ale pot, finoucí se po obličeji a zalévající ústa, zabránil mu říci: Heil Hitler! Ostatní nazí muži považovali ten pohyb za signál k bičování, i zdvihli metly a začali nejprve mrskat jeden druhého, potom se jednomyslně dali do Himmlera, rány mu pršely s rostoucí rychlosťí na ramena, na záda, na hýzd. Nazí muži svihali prudce a vztekle. Himmler se zprvu pokoušel o obranu, zastíraje si obličej pažemi. Smál se, ale byl to smích vynucený, prozrazoval vztek i strach. Když pak metly šlehaly níž, do boků, začal se obracet hned na tu, hned na onu stranu, zakrývají si tvář lokty. Točil se na špičkách nohou, vtahoval krk mezi ramena, smál se hysterickým smíchem. Konečně spatřil dveře sauny, natáhl paže, proklestil si cestu, vklouzl do dveří a pronásledován nahými muži, kteří ho neustále mrskali, doběhl k řece a skočil do vody...

[Gong]
SVĚDEK

Jsem — — — svědek. Svědek prostě. K zahájení provozu v novém krematoriu přijel Himmler osobně. Když Židé byli v plynové komoře — dostali výjimečně mýdlo, takže věřili, že jdou pod sprchy — otázal se Lagerführer, nepřejí si Himmler nahlédnout okénkem. Himmler přikývl. V tom okamžiku se uvnitř

HIMMLER
LAGERFÜHRER
HIMMLER
LAGERFÜHRER
SVĚDEK

HIMMLER
LAGERFÜHRER
HIMMLER
LAGERFÜHRER
SVĚDEK
(Gong)
HIMMLEROVÁ

(Gong)
MASUR

ozval křík a temné bušení na dveře. Himmler se podíval na hodinky, zastínil si oči rukou a dlouho se kukátkem díval...

[Dlouhá pomlka]

Jeho tvář se ani nepohnula... Za delší chvíli kývl na důstojníky ze svého doprovodu, že se mohou podívat. Studoval papíry a mlčel. Teprve cestou k pecím se obrátil na Lagerführeru.

Ano. Předpisy jsou splněny. Jenom...

[horlivě] Ano, ano, trvá to dlouho, jde to ještě pomalu, ale...

Rychleji to jít nemusí, ale laciněji.

Ano, pane říšský vedoucí.

U pecí Himmler nenápadně pozoroval tváře svého doprovodu. Věžňové ze sonderkomanda začali nakládat těla na vozíky. Ty projely nejprve kolem komanda, které sbíralo prsteny, kolem komanda holičů, kteří stříhali vlasy, a kolem komanda dentistů, kteří vytrhávali zlaté zuby, čtvrté komando nakládalo těla do pecí. Himmler mlčky pozoroval celou operaci, kontroloval vše na hodinách, jednu fázi po druhé, aniž řekl slovo. Jedině...

U dentistů dochází k přílišnému zdržení, Lagerführere.

Ano, jsou neobratní...

Naprávte.

Ano, pane říšský vedoucí.

Pak Himmler nasedl do auta a odjel.

Gudrun. Dcera. Ne. Otec obědval přesně ve čtrnáct hodin. Ne. Večeřel přesně ve dvacet hodin. Ne. U jídla byly služební hovory zapovězeny. Ne. Ne. Ne. Byl to laskavý člověk, nejlepší otec, jakého si mohu představit... mé dětství bylo šťastné a harmonické...

[suše] Norbert Masur, ředitel švédské sekce Židovského světového kongresu v New Yorku. Sešel jsem se s Himmlerem 21. dubna 1945 ve dvě hodiny ráno v bytě pana Kerstena. Z Německa zbýval už jen úzký neobsazený pruh. Himmler přijel rovnou z Berlína, kde se ve Führerově krytu zúčastnil oslav Hitlerových narozenin.

HIMMLER

MASUR

HIMMLER

MASUR

HIMMLER

MASUR

KERSTEN

HIMMLER

[srdečně] Budte vítán v Německu, pane Masure! Je načase, abychom zakopali válečnou sekuru mezi vámi Židy a námi nacionálními socialisty.

[prudce] Na to je snad mezi námi příliš mnoho krve.

[Pomlka]

Ohromilo mě to, ale hněd jsem se ovládl — *[opět suše]* Ale děkuji vám, že jste mi umožnili přijet. Doufám, že naše setkání zachrání mnoha lidem život. — *[Pomlka]*

Uvědomil jsem si strašidelnou jedinečnost tohoto setkání: Himmler, vrah milionů Židů, sedí tváří v tvář představiteli světového židovstva. Jako by kolem stolu stály stíny milionů mrtvých. Ale Himmler hned spustil sáhodlouhou obhajobu. Musíte pochopit, pane Masure, postoj našeho režimu vůči Židům. Naše generace vlastně nezažila mír a právě Židé zde v Německu byli odjakživa podněcovateli neklidu, cizím živlem. Vypracovali jsme řadu plánů, jak tu otázku vyřešit, například vystěhovalecká politika mohla být pro Židy velmi výhodná. Zamýšlel jsem vystěhovat je na ostrov Madagaskar. Co se tkne koncentračních táborů, byly to vlastně velkorysé výchovné instituce, které byly v zahraničí pomlouvány, pomlouvány byly... *[do ztracená]*

Přerušoval jsem Himmlerovy vývody na nejnehoráznejších místech, ale bylo to marné...

...Židé z východu navíc šířili k nám epidemie, a proto vlastně bylo nutno... *[do ztracená]*

Konečně navrhl Kersten, aby se zanechalo řeči o minulosti a aby se hledala cesta jak zlepšit současný stav. Předložil jsem listiny s konkrétnimi požadavky. Himmler ihned ucouvl, strach před Hitlerem ho dosud neopustil. Po dlouhém handrování povolil propuštění tisíc židovských žen z koncentračního tábora v Ravensbrücku a jejich přepravu do Švédska. Avšak s podmírkou, že se budou vydávat za Polky! V týž den večer jsme s Kerstenem za dunění sovětských děl odletali z Berlína do Stockholmu.

Kersten, naposled ještě. Když jsme se 21. dubna 1945 loučili, Himmler řekl: Nejcennější část německého národa, jeho výkvět, zanikne s námi. To je velice smutné a hořké. Osud ostatních je nedůležitý.

/222/

KERSTEN
[Gong]

BERNADOTTE

HIMMLER

[Gong]
OHLENDORF

[Gong]
SERŽANT AUSTIN

HIMMLER
SERŽANT AUSTIN

Poděkoval mi za moje ošetřování, nastoupil do auta a odjel.

Ještě několik dní před definitivním zhroucením Německa mi Himmler přednesl dlouhou přednášku o tajuplném nordickém runovém písmu. Litoval, že — Runy jsou bohužel tak těžko dešifrovatelné. Kdybychom k jejich rozluštění našli klíč, jistě by záhy vyšla najevo jejich nesporná příbuznost s japonskou abecedou. A tím by přece bylo dokázáno, že Japonci jsou také Árijci, a tím rovnocenní bojoví spojenci všech Němců!

Ohendorf. — 5. května shromáždil Himmler kolem sebe zbytek svých SS-führerů a poradců. Před překvapenými posluchači a jako by neviděl situaci Německa i svou, slavnostně prohlásil, že se nevzdá ani nespáchá sebevraždu, nýbrž že vyhlásí ve Šlesvicko-Holštýnsku novou vládu SS a povede se západní mocnostmi nezávislá mírová jednání. Nato obdařil své přívržence a spolupracovníky novými hodnostmi a úrady. 8. května se Himmlerův doprovod, jezdící bez cíle krajinou, smrskl na pouhá čtyři auta. Himmler si oholil knírek. 10. května opustil Himmler Flensburg, za několik dní dorazil se zbytkem svého doprovodu k ústí Labe, širokému osm kilometrů. Musili tam nechat stát svá auta. Tak jako tisíce jiných uprchlíků přepravil je rybářský člun za pět set marek za osobu na druhý břeh. Pak nezbylo nic jiného než pokračovat v cestě na jih pěšky.

Seržant Edwin Austin, sloužil jsem v prvé týdny po válce u strážní služby v Lüneburgu. 23. května 1945 mi přivedli dalšího zajatce a poručili, aby ho střelil jako oko v hlavě. Poznal jsem ho hned. Byl to Heinrich Himmler. Měl na sobě jen košili, spodky a vojenskou deku. Řekl jsem: Tady je vaše postel. Svlékni se! — Díval se na mě, jako by mě chtěl uhranout, a řekl tlumočníkovi: Neví, kdo jsem.

Vím to. Jste Himmler. Přesto se svlékněte. Tady je vaše postel. — Znovu se na mne upřeně zahleděl, vydržel jsem ten pohled. Konečně Himmler sklopil oči a svlékl se. Pak přišel vojenský lékař a začal Himmlera prohlížet. Uši, podpaží, vlasy, řit. Konečně lékař poručil:

/223/

LÉKAŘ

SERŽANT AUSTIN

LÉKAŘ

SERŽANT AUSTIN

[Hudba]

Pojďte ke světu... Otevřete ústa!

Vsunul mu do úst dva prsty. V téže chvíli Himmler náhle otočil hlavu a lékaře prudec kousl.

Dokázal to! Na břicho s ním, ať to nespokne, vypumpovat žaludek!

Také jsme mu propichli jazyk a vytáhli jej na niti. Ale všechno bylo marné. Cyankali zapůsobilo. Za dvacet minut Himmler zemřel. Přikryli jsme ho dekou a nechali ležet.

MÄHNEROVÁ

[vřele] Doris Mähnerová. Byla jsem od roku 1943 sekretářkou ve štábě pana říšského vedoucího. Byl to vzorný, vynikající úředník. Vyznačoval se přímo vcelí pilí. Nepoznala jsem svědomitějšího představeného. Ve vyřizování korespondence například. Měl vypracovaný důmyslný systém jejího řazení, takže se mohl kdykoliv ujistit, došly-li žádané odpovědi. Měl mnoho zájmů a zasahoval do nejvzdálenějších oblastí. Pozorovala jsem ho nejednou, jak sedí za psacím stolem a dlouho a pečlivě studuje fotografie nevěst příslušníků SS, nežli rozhodl, hodil-li se podle tvaru lebky, barvy vlasů a výrazu tváře pro toto poslání. Někdy se mnou pan říšský vedoucí i rozprávěl...

HIMMLER

Židé nejsou lidé, jsou to vyvrhelové, a proto soucit s Židy by byl soucit na nesprávném místě... Vyhubení Židů přináší utrpení, jistěže. Ale je dobré vyhladit ted rázem šestnáct milionů Židů, pak bude alespoň tisíc let mír, štěstí a blaho... Ostrými řezy zjednáme jasnost poměru, i když to bude bolet. Nejpozději třetí generace západního světa bude tomuto novému řádu chvaločeštít... je prokletím všeho velikého, že musí kráčet přes mrtvoly, kráčet přes mrtvoly... [do ztracená]

MÄHNEROVÁ
HIMMLER

Ano, pane říšský vedoucí.
Možná že si dovedete představit, co to znamená, když leží na hromadě sto mrtvol, když jich tam leží pět set nebo tisíc. To přestát a — až na výjimky lidské slabosti — zůstat přitom slušný, to nás zocelilo. To je nepopsaná a nepopsatelná slavná stránka našich dějin. Slavná stránka našich dějin... [do ztracená]

MÄHNEROVÁ
HIMMLER

Ano, pane říšský vedoucí.
Jedna zásada musí absolutně platit: čestní, slušní, věrní a kamarádští máme být vůči příslušníkům naší vlastní krve, a jinak vůči nikomu jinému. Jestli jiné národy žijí v blahobytu nebo jestli chcí pájí hlady, to mě zajímá jen potud, pokud je potřebujeme jako otroky pro naši kulturu, jinak je mi to naprostě lhostejné. Naprostě lhostejné... [do ztracená]

[Hudba]

Konec

KRÁSNÉ ŽENY neboli JOSEPH GOEBBELS

Rozhlasová hra

1970